

нѣкого челоуѣка по ѡмѣ Лаванъ; Тѣи
 ѡговорили, какъ го знаатъ. И кога
 ги попыталъ пакъ: здравъ ли е той;
 въ него время дошла на кладенецатъ
 и Рахиль Лавановата дацира сасъ ба-
 щинити си овцы. Тогъ часъ съ спри-
 казалъ Іаковъ, и съ запозналъ сасъ
 нѣа, и като ѡвалилъ камакатъ ѡ и-
 сточникатъ, напоилъ овцѣти нѣини,
 и ѡ цѣлѣналъ. Рахиль съ притѣкла
 скорѡ въ градѣтъ, и казалла ващѣи си,
 какъ Іаковъ сестринатъ мѡ сынъ, на-
 хѡждася ѡванъ градѣтъ на кладенецатъ.
 Лаванъ като чѣлъ ѡмѣ на Іакова,
 затѣкалъ да го посрѣщни, и сасъ ра-
 достъ го пригърналъ и го цѣлѣналъ,
 и послѣ го забѣлъ въ кащѣата си. На
 Іакова нищо дрѣго ни мѡ бѣло тѣлко-
 ва прѣятно и любѣзно, кѣлькото пре-
 краснаа Рахиль. Напоконъ като по-
 пыталъ Рахѣлинъ ващѣа Лаванъ Іако-
 ва, ни щѣ ли да съ согласи сасъ него
 да мѡ работи за ѡзвѣстна и оугово-
 рена плѣта, то Іаковъ ѡговорила тогъ
 часъ: азъ ща ти слѡгѡва сѣдмь годѣны
 за пѣ маадата ти дацира Рахиль. Ла-
 ванъ никакъ ни мыслилъ, амѣ ѡвѣ-

х. 5.

х. 7.

х. 8.

х. 9.

х. 11.

х. 12.

х. 13.

х. 14.

х. 15.

щѣлъ